

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- 1) atcelt Vispārējās tiesas spriedumu apvienotajās lietās T-558/12 un T-559/12 *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd*/Eiropas Savienības Padome;
- 2) izdot rīkojumu, kuru lūdz prasītājas savā prasības pieteikumā Vispārējā tiesā, un atcelt Padomes 2012. gada 4. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 924/2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam ⁽¹⁾, ciktāl tā ir piemērojama apelācijas sūdzības iesniedzējām;
- 3) piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā, ieskaitot apelācijas sūdzības iesniedzēju izdevumus;
- 4) piespriest personām, kas ir iestājušas lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa it īpaši attiecībā uz “visu [salīdzināmo] eksporta darījumu jēdzienu” un attiecībā uz saikni starp attiecīgajām tiesību normām ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi interpretējot Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽²⁾, 2. panta 10. un 11. punktu un Nolīguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tirdzniecību un tarifiem (GATT) VI panta īstenošanu 2.4 un 2.4.2 pantu, un tā apelācijas sūdzības iesniedzējām ir uzlikusi nesaprotīgi smagu pierādīšanas pienākumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas turklāt apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kļūdaini interpretējot Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 2. panta 10. punktu un Nolīguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tirdzniecību un tarifiem (GATT) VI panta īstenošanu 2.4 pantu, tā apelācijas sūdzības iesniedzējām nav nodevusi noteiktas prasības un ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, novērtējot LESD 296. pantā noteikto prasību norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ OV L 275, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 343, 51. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 10. augustā iesniedza *Tribunale di Taranto* (Itālija) – krimināllieta pret *Davide Durante*

(Lieta C-438/15)

(2015/C 381/16)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Taranto

Lietas dalībnieks pamatlietā

Davide Durante

Prejudiciālais jautājums

Vai [EKL] 43., 49., 56. un nākamie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu azartspēļu jomā, kurā, lai tiktu īstenota jauna iepirkuma procedūra attiecībā uz koncesiju piešķiršanu, kā paredzēts 2012. gada 26. aprīļa Likuma Nr. 44 [10]. panta 9.g [punktā], noteikts, ka izslēgšanas no atlases procedūras iemesls ir līgumslēdzēja ekonomiskās un finansiālās spējas neesamība, pierādījumu iesniegšanai neparedzot citus atbilstošus kritērijus, kā vienīgi nosacījumu par divu dažādu apliecinājumu iesniegšanu no divām dažādām kredītiestādēm, lai arī apliecinājumus ir izdevusi viena iestāde?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 17. augustā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Itālija) – Associazione Italia Nostra Onlus/Comune di Venezia u.c.

(Lieta C-444/15)

(2015/C 381/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Pamatlietas puses

Prasītāja: Associazione Italia Nostra Onlus

Atbildētāji: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2001/42/EK ⁽¹⁾ 3. panta 3. punkts tajā daļā, kurā tas atsaucas arī uz konkrēto gadījumu, kas aplūkots tā paša panta 2. punkta b) apakšpunktā, ir spēkā esošs, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību tiesību normas vides jomā un Pamattiesību hartas tiesību normas tajā daļā, kurā tiek atcelta vajadzība veikt sistemātisku stratēģisku vides vērtējumu plāniem un programmām, attiecībā uz kuriem jau ir uzskatīts par nepieciešamu veikt ietekmes novērtējumu saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK ⁽²⁾ 6. un 7. pantu;
- 2) ja tiek apstiprināta minētās tiesību normas spēkā esība, vai Direktīvas 2001/42/EK 3. panta 2. un 3. punkts, lasot tos šīs pašas direktīvas preambulas 10. apsvēruma gaismā, saskaņā ar kuru “visiem plāniem un programmām, kam saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu un savvaļas floras un faunas aizsardzību noteikta prasība veikt novērtējumu, un kuri var būtiski ietekmēt vidi, vienmēr būtu jāveic sistemātisks vides novērtējums” ir interpretējami tādējādi, ka tie aizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kas, definējot Direktīvas 2001/42/EK 3. panta 3. punktā minēto jēdzienu “nelielas teritorijas vietējā līmenī”, atsaucas tikai uz kvantitatīviem datiem.